

I Strövelstorps kyrby, strax intill mejeriet, finns ett mindre boningshus, som under min barndom var utrustat med en detalj som ej fanns på något annat hus i församlingen och kanske ej i hela landet, och denna detalj voro fönstrens öppningsmöjligheter.

Vid den vanliga fönster konstruktionen öppnas fönstren antagligen utåt eller innåt, men i detta hus öppnades de nerifrån och upp. Samma princip som på tågkupeerna, fast där öppnas de uppifrån och ner. Frågan blir då varför det fanns sådana fönster i detta hus och ej de vanliga som i andra hus?

Mannen som lät bygga detta hus hade som ung emigrerat till Nordamerika men återvänt hem. Förmodligen hade han tjänat en del pengar eftersom han kunde bygga ett hus, och att det blev sådana fönster berodde antagligen på att han ville visa folk att han varit ute i stora världen och sett något, bland annat hur man kan öppna ett fönster på ett annorlunda sätt.

Hans rätta namn och yrke vet jag ej. Jag tror att han idkade handel i mindre skala med hönsfoder och köpte upp ägg som han sålde på torget i Hälsingborg, även detta i litet format och sporadiskt. Upphovet till hans öknamn hade följande bakgrund.

På sommaren år 1914 var det en stor utställning i Malmö som gick under namnet Baltiska Utställningen. Där var även utställning av allt som tillhörde lantbruket och dess binäringar. Denne svensk-amerikan från Strövelstorp hade ett antal höns och deltog som utställare med 10 hönor och en tupp. Förutsättningen för att få deltaga var, att kunna visa upp renrasiga djur. De fjäderfä som han deltog med hade alla de egenskaper som tillhörde rasen, utom benen som hade en annan färg.

Han fann dock på råd och menade, att ville inte vår Herre ge hönsen den rätta färgen på benen så kunde han själv göra det.

Han blandade färg av den rätta kulören och målade benen två gånger på hela flocken som skulle till Malmö.

Han hade dock ej tur med sitt bedrägeri, för på första utställ-

(måleri)

ningsdagen blev det regn och hönsen stod utan skydd, så färgen som han med så stor möda och ännu större motstånd från hönsens och tuppens sida lyckats få dit, den rann snabbt och behändigt av.

Något pris eller belöning för sina utställningshöns fick han naturligtvis inte, däremot fick han ett öknamn, "Hönsamålaren", som ej regnade bort utan satt säkert fast så länge han levde.

Hönsamålaren.

I år 1989 förbereder sig Malmö stad på att fira 75- års jubileum av en utställning som var den största som denna stad någonsin haft, nämligen Baltiska utställningen 1914. Hur konstigt det än låter, så hade Strövelstorp ett finger med i denna, eller rättare sagt fötter. Dessa blevo ej prisbelönta men desto mer omtalade och utskrattade.

En man från trakten hade av okänd anledning återvänt från en tids vistelse i Amerika. Han byggde sig ett bra hus, nuvarande Häggarp sv. ? i Amerikansk stil där särskilt fönsterna väckte uppmärksamhet och förvåning. De öppnades ej utåt eller inåt utan neråt, efter samma system som det förr fanns på de moderna kupevagnare på järnvägen.

Han var ogift och existerade på handel i mindre skala med spanmål och tillfälliga arbete vid lantbruken. Som övriga husare födde han upp en gris till jul och hade en ganska stor flock höns som han var mycket intresserad av. Detta på grund av att det kommit en ny hönsras, som skilde sig väsentligt från de gamla lantraserna, genom att de voro mindre och magrare men hade en ovanligt hög äggproduktion vid lämpligt foder och passning, nämligen Vit Leghorn.

På den tiden hade varje hushåll hur litet det än var en flock höns, dels för eget bruk men också till salu till uppköpare som sålde dem på torget i Hälsingborg. Därför ville alla ha höns av denna ras, men de skulle vara så kallade äkta och ej uppblandade med andra raser. Den som hade renrasiga höns kunde därför få det dubbla priset för äggen, men man måste bevisa att de voro äkta.

För denne Svensk-Amerikan kom därför denna utställning som en skänk från ovan, för där var även en avdelning med fjäderfä som skulle bedömas och premieras, så han fattade ett raskt beslut att delta i denna utställning. Men det fanns ett problem med hans höns. De hade alla de egenskaper som fodrades av rasen utom ett, och det var att de ej hade den rätta färgen på benen. Han ansåg dock att detta var en ovidkommande och sekundär avvikelse. Det var lätt och snabbt avhjälpt genom att måla hönsens ben med den färg som var den rätta för deras ras.

De som förberett utställningen hade ej räknat med att det skulle bli

Ett så stort antal deltagare med att visa upp olika fjäderfä, varför alla ej fick rum i den avsedda utställningspaveljongen. De som fick placera sina höns under bar himmel var svensk-amerikanaren. Oturligt nog kom det en häftig åskskur som de ej kunde söka skydd för, varför följden blev, att den färg som med stor möda och ännu större motstånd blivit målat på hönsens ben skjölades bort och de stod där som Vår Herre hade skapat dem.

Vid denna tiden var det lätt att få ett öknamn, och med denna händelse som bakgrund var det ej svårt att få fram ett passande sådant. Färgen på hönsbenen försvann fort, men Hönsamålaren fick behålla sitt tillnamn livet ut.

Mars -89

Erik Dahlman.

Huset ligger på Häggarpsvägen 4